

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, dnia 29 kwietnia 2010 r.

BM - I - 0700 - 125/10/1
BDG - 070-58/10/1312

S R K R E T A W I
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 05.05. za
nr. 3178 podpis

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Marszałku,

Odpowiadając na pismo nr BPS/DSK-043-2573/10 z dnia 31 marca 2010 roku dotyczące zajęcia stanowiska w sprawie oświadczenia senatora Stanisława Bisztygi w przedmiocie stanu zatrudnienia w Służbie Więziennej i proporcji do liczby osadzonych, warunków pobytu osadzonych, „wdrażania oznakowania umożliwiającego odbywanie kary poza zakładem karnym” oraz zasad etyki zawodowej funkcjonariuszy, uprzejmię przedkładam następującą informację.

Na dzień 1 kwietnia 2010 r. w Służbie Więziennej było zatrudnionych 27.474 funkcjonariuszy oraz przebywało 85.530 osadzonych w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej. Średnia liczba osadzonych przypadająca na jednego funkcjonariusza w skali kraju wynosi 3,11, natomiast średnia liczba osadzonych przypadająca na jedną osobę z personelu penitencjarnego (funkcjonariusze, pracownicy cywilni i pedagogiczni) wynosi 2,91. Obrazuje to poniższe zestawienie z uwzględnieniem pracowników cywilnych i podziałem na poszczególne okręgowe inspektoraty Służby Więziennej:

Stan zatrudnienia w Służbie Więziennej na dzień 1 kwietnia 2010 r.							
(w rozbiciu na poszczególne okręgi)							
	Funkcjonariusze	Pracownicy cywilni	Pracownicy pedagogiczni	Razem	Liczba osadzonych	Liczba osadzonych przypadająca na 1 osobę z personelu penitencjarnego (funkcjonariusze, pracownicy cywilni i pedagogiczni)	Liczba osadzonych przypadająca na 1 funkcjonariusza
OISW Białystok	1 229	86,630		1315,63	3739	2,84	3,04
OISW Bydgoszcz	2 187	119,400	40,670	2347,07	6815	2,9	3,12
OISW Gdańsk	1 546	110,250	14,360	1670,61	4790	2,87	3,1
OISW Katowice	2 485	127,300	8,780	2621,08	7975	3,04	3,21
OISW Koszalin	1 459	89,090	10,790	1558,88	4679	3	3,21
OISW Kraków	1 847	153,200	8,600	2008,8	5755	2,86	3,12
OISW Lublin	1 406	62,870	5,210	1474,08	4411	2,99	3,14
OISW Łódź	1 927	98,950	8,040	2033,99	6297	3,1	3,27
OISW Olsztyn	1 449	103,800	14,980	1567,78	4909	3,13	3,39
OISW Opole	1 466	84,110	23,830	1573,94	4661	2,96	3,18
OISW Poznań	2 396	88,590	9,450	2494,04	7030	2,82	2,93
OISW Rzeszów	1 192	99,550	3,940	1295,49	3971	3,07	3,33
OISW Szczecin	1 715	86,060	5,050	1806,11	5174	2,86	3,02
OISW Warszawa	2 335	120,320	14,930	2470,25	7380	2,99	3,16
OISW Wrocław	2 333	122,870	28,260	2484,13	7944	3,2	3,41
ODK SW Popowo	36	36,000		72		0	0
COSSW Kalisz	162	36,500		198,5		0	0
OSSW Kule	47	23,450		70,45		0	0
CZSW	257	111,600	3,000	371,6		0	0
Razem	27474	1760,54	199,89	29434,43	85530	2,91	3,11

Warunki bytowe osób osadzonych w zakładach karnych i aresztach śledczych zostały szczegółowo określone w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 października 2003 r. w sprawie warunków bytowych osób osadzonych w zakładach karnych i aresztach śledczych (Dz.U. Nr 186, poz. 1820). Rozporządzenie reguluje zasady i normy wydawania osobom osadzonym odzieży, bielizny, obuwia, pościeli, środków higieny, konserwacji oraz sprzętu stołowego, a także normy wyposażenia w sprzęt kwaterunkowy cel mieszkalnych, miejsc i pomieszczeń wyznaczonych w szczególności do spożywania posiłków, utrzymywania higieny osobistej, udzielania świadczeń zdrowotnych, dokonywania czynności procesowych z udziałem osób osadzonych i udzielania widzeń. Cele mieszkalne wyposaża się w odpowiedni sprzęt kwaterunkowy zapewniający skazanemu osobne miejsce do spania, odpowiednie warunki higieny, dostateczny dopływ powietrza i odpowiednią do pory roku temperaturę, według norm określonych dla pomieszczeń mieszkalnych, a także oświetlenie odpowiednie do czytania i wykonywania pracy. Minimalna powierzchnia w celi mieszkalnej przypadająca na osadzonego została uregulowana w art. 110 § 2 kodeksu karnego wykonawczego, zgodnie z którą powierzchnia w celi mieszkalnej, przypadająca na skazanego, wynosi nie mniej niż 3 m². W tym miejscu warto także wspomnieć o zmniejszającym się przeludnieniu w warunkach izolacji. Dla przykładu na dzień 6 kwietnia br. wskaźnik zaludnienia jednostek penitencjarnych wynosił 102,7% podczas, gdy w roku ubiegłym na dzień 27 kwietnia wynosił 105,6%.

Problematyka odbywania kary poza zakładem karnym uregulowana jest w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz.U. z 2008 r. Nr 172, poz. 27 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100).

System dozoru elektronicznego jest jednym z systemów wykonywania kary pozbawienia wolności, polegającym na kontrolowaniu zachowania skazanego przebywającego poza zakładem karnym przy użyciu aparatury monitorującej. Kontrolowanie zachowania skazanego dotyczy przestrzegania przez skazanego nałożonego na niego przez sąd penitencjarny obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie, jak również obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach lub zakazu zbliżania się do określonej osoby.

Zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności nieprzekraczającej 6 miesięcy oraz skazanego na karę nieprzekraczającą roku, jeżeli czas pozostały do odbycia tej kary nie przekracza 6 miesięcy, w systemie dozoru elektronicznego może udzielić sąd penitencjarny, za zgodą skazanego. Wskazać należy, iż w ustawie nowelizującej ustawę o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, zaprojektowano rozszerzenie zakresu podmiotowego tej ustawy w ten sposób, iż *„Sąd penitencjarny może zezwolić na odbycie kary pozbawienia wolności nieprzekraczającej jednego roku w systemie dozoru elektronicznego skazanemu na taką karę”*.

Przy udzieleniu zezwolenia wymagane jest posiadanie przez skazanego określonego miejsca stałego pobytu oraz zgoda osób pełnoletnich wspólnie z nim zamieszkujących, a także jeżeli taki sposób odbycia kary jest wystarczający do osiągnięcia celów kary oraz jeżeli względy bezpieczeństwa i stopień demoralizacji, a także inne szczególne okoliczności, nie przemawiają za potrzebą jego osadzenia w zakładzie karnym.

Funkcjonariusze Służby Więziennej wykonują szczególny rodzaj pracy określanej służbą. Służba – to więcej niż zwykła praca, wymaga pełnej identyfikacji z wykonywanym zawodem, a także dyspozycyjności i ofiarności wyrażającej się gotowością jej wykonywania w razie potrzeby, nawet w czasie wolnym od pracy i często z narażeniem własnego zdrowia i życia. W konsekwencji oznacza to, że Służba Więzienna musi rekrutować ludzi o szczególnych cechach osobowości, wyrażających się w ich postawach prospołecznych, humanitarnym stosunku do drugiego człowieka, zdolnych do pozytywnego oddziaływania na innych ludzi, przestrzegających zasad etyki zawodowej, otwartych na utrzymanie właściwych stosunków i relacji koleżeńskich w grupie współpracowników.

Służba ta jest też służbą umundurowaną i uzbrojoną, a hierarchiczne podporządkowanie funkcjonariuszy z tytułu zajmowanego stanowiska służbowego i posiadanego stopnia służbowego, wymaga od funkcjonariuszy określonego zachowania i postępowania we wszystkich sytuacjach zarówno służbowych, jak i osobistych. Dlatego też niezbędne jest szczegółowe określenie tych elementów, które odnoszą się do zasad zależności służbowej, oddawania honorów, służbowego przedstawiania się i składania meldunku, ale przede wszystkim - podstawowych zasad etyki zawodowej, którymi powinni kierować się funkcjonariusze Służby Więziennej. Zasady określone w części ogólnej przygotowywanego regulaminu do projektu ustawy z dnia 9 kwietnia

2010 r. o Służbie Więziennej starają się wyjść naprzeciw tym oczekiwaniom oraz z pewnością, będą pewnym drogowskazem i pomocą funkcjonariuszom przy podejmowaniu trudnych decyzji i rozstrzygnięć, jakie związane są ze służbą w Służbie Więziennej.

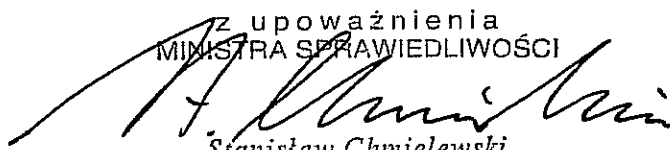
Poszanowanie norm prawnych, sposób i jakość realizacji zadań a także skuteczne zarządzanie mają służyć także tworzeniu pozytywnego wizerunku Służby Więziennej w opinii społecznej.

Reasumując w ocenie projektodawców Regulamin zasad etyki zawodowej funkcjonariuszy Służby Więziennej, przygotowywany do nowej ustawy o Służbie Więziennej, odpowiada demokratycznemu duchowi przemian, jakie niesie ze sobą nowa ustawa o Służbie Więziennej i Kodeks karny wykonawczy.

Szanowny Panie Senatorze

W imieniu Służby Więziennej pragnę Panu podziękować za miłe i jakże potrzebne słowa wsparcia dla Służby Więziennej oraz złożone podziękowanie za ciężką pracę i wykazywaną troskę o osadzonych, które przekazał Pan funkcjonariuszom Służby Więziennej.

Z poważaniem

Z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

Stanisław Chmielewski
SEKRETARZ STANU